

zadanie: przepisz tekst, który znajduje się poniżej. Sformatuj tekst, najpierw akapity, potem czcionki, używaj suwaków, prawego przycisku myszy [formatując czcionkę lub akapit], malarza formatów, pamiętaj o zasadach pisania znaków interpunkcyjnych oraz o twardej spacji. Zapisz plik na pulpicie, w folderze klasa5/twoje nazwisko [jeśli takich folderów nie ma - zrób je], po zapisaniu pliku wyślij go jako załącznik na adres spopacie@interia.pl. Czcionka pierwsza to times new roman 11 pkt, czcionka druga toCalibri 14 pkt.

Faraon

Jedno z określeń władcy starożytnego Egiptu, używane przez Greków (będące zniekształconą wersją staroegipskiego *Per-āa* – „**wielki dom**”).

W okresie panowania XVIII dynastii termin ten zaczęto odnosić również do zarządcy tego wielkiego domu.

Do najwybitniejszych faraonów należeli: Totmes III, Seti I, Ramzes II. W dziejach Egiptu tylko cztery kobiety zostały faraonem: Nitokris, Neferusobek, Hatszepsut i Tauseret.

Faraon posiadał **dwa imiona** wpisane w kartusz: imię noszone od urodzenia i imię koronacyjne. Imiona te tworzyły królewską tytulaturę, czyli tzw. Królewski Protokół.

Pochodzenie słowa

Termin ten pojawił się w XVI wieku p.n.e., gdy Egipt wkroczył w okres silnej ekspansji

terytorialnej pod rządami XVIII dynastii. Wywodzi się od staroegipskiego

Per-āa, słowa oznaczającego wielki dom. Początkowo było ono określeniem

pałacu, z czasem jednak zaczęło oznaczać samego władcę

Tytulatura

Po zjednoczeniu kraju przez Narmera egipski władca nosił tytuł nesut-biti – Ten-*który-należy-do-pszczoty-i-trzciny*, bowiem w tym okresie godłem Górnego Egiptu była pszczoła, a Dolnego – trzcina. Z biegiem czasu zaczęto używać tytułu Król Górnego i Dolnego Egiptu oraz Król Południa i Król Północy.

Każdy faraon posiadał **pięć Wielkich Imion**. Trzy pierwsze z nich do czasów XII dynastii mogły brzmieć identycznie. Dwa ostatnie zapisywano w kartuszach, czyli w specyficznej ramce. Są to kolejno:

Imię Horusowe – wyrażało, że faraon jest żywym wcieleniem Horusa na Ziemi. Zapisywano je w tak zwanym **serechu**, czyli prostokątnej ramce przedstawiającej w schematyczny sposób królewski pałac.

Imię Dwóch Pań –Zawsze poprzedzał je hieroglif sępa i kobry. Imię to oznaczało, że faraon jest władcą zarówno Górnego, jak i Dolnego Egiptu.

IMIĘ ŻŁOTEGO SOKOŁA – poprzedzał je hieroglif sokoła siedzącego na złocie. Pojawiło się w czasach panowania III dynastii. Jego znaczenie nie jest jasne.

Imię tronowe – imię przybierane przez faraona w momencie koronacji; powszechnie używane. Opisywało relacje faraona z bogiem słońca.

Imię własne – imię nadawane przy narodzinach. Mogło być modyfikowane przy wstąpieniu na tron.

Insignia władzy

Faraona od zwykłego śmiertelnika odróżniały tak zwane regalia, czyli przedmioty ściśle zarezerwowane dla władcy. Ponadto władcy Egiptu byli specyficznym przedstawianymi w sztuce: zwykle jako więksi od zwykłych śmiertelników, w towarzystwie bogów, czy w chwilach zwycięstw nad wrogami

Biała Kotona Hadżet – symbol królów Górnego Egiptu. Wysoka i biała korona. Nie posiadała żadnych zdobień.

Czerwona korona Deszeret – niska, czerwona korona, symbolizująca Dolny Egipt.

Podwójna korona Pszent – połączenie Czerwonej i Białej Korony. Symbolizuje zjednoczenie Dolnego i Górnego Egiptu.

Berło heka (laska pasterska) – posiadało zakrzywioną górną część.

Bicz nachacha – wywodzi się z narzędzi rolniczych. Wyglądem przypominał cep z ruchomą częścią w kształcie wachlarza.

Ureusz – symbol bogini Uadżet; przedstawiał unoszącą się kobrę.